

Врло поучан ауторски текст господина Горана Весића, објављен у *Политици* у петак 18. августа, не сме проћи незапажено. Његова вредност је што се на једном месту, од стране званичника градске управе, јасно сумирају настојања да се Београд на један наopak начин „спусти на реке“ и „коначно почиње да користи око 200 километара својих обала“. Г. Весић је најбољи представник актуелне управљачке екипе, која не разуме да се Београд кроз целу своју историју ослањао на реке, а да се управо супротно ради у последње време.

Настојања да се развој Београда планира према војним и комерцијалним потребама, која трају још од Римског доба, добијају свој модерни израз у урбанистичком планирању Емилијана Јосимовића и његових следбеника од 1867. године, па све до 1972. У целом том периоду Београд је на рекама и користи своје обале: кроз београдску луку, кроз трговачку флоту, бродоградилште, индустрију и трговину. То коришћење је било „стихијско“ само за оне који не разумеју да град мора имати индустријске и транспортне садржаје да би се развијао.

Г. Весић промовише концепт према коме се милиони квадратних метара касарни, индустријских објеката, робно транспортне инфраструктуре и пословних зграда претварају у стамбене или административне зграде. Државна и градска администрација сада заузимају много више простора него у доба социјалистичке Југославије. Стамбени кредити иностраних банака и камате на њих, уз недостатак комерцијалног запослења, претварају ове службенике у послушне извршиоце заповести. Властодавцима г. Весића би зато добро дошло још службеника и још кредита, па је г. Весићу згодно такво настојање назвати «развојем града».

Одговор Весићу или Београд је одувек на рекама

Пише: Никола Јовановић
понедељак, 28 август 2017 08:38

Одговор Весићу или Београд је одувек на рекама

Пише: Никола Јовановић
понедељак, 28 август 2017 08:38

